

te sammenhænge. Den mulighed eksisterer i dag, hvis nogle bestemte betingelser er opfyldt.

Som et generelt princip at sige, vi skal have anonyme vidneudsagn, anonyme anmeldelser, er uacceptabelt, for de bringer os i den her slags situationer, hvor folk reelt ikke ved, hvad de er anklaget for.

(Kort bemærkning).

Karsten Nonbo (V):

Jeg går ud fra, at hvis der er sagt sådan i sagen fra Ringe, så medfører den almindelig politieforsknings, og ved almindelig politieforsknings er der heldigvis ikke almindelig aktindsigt. Så den side af sagen skulle meget gerne være løst. De anonyme udtalelser er så forhåbentlig dem, der fører til politieforsknings, og der kan man så udtale sig til rapport, således at vi er ude over det problem.

Til fru Sandy Brinck vil jeg godt sige igen: Jamen den formodning, der gør, at man kan overflytte dem, er der, javel, men den kommer jo ikke ud af den blå luft. Den kommer jo frem, hvis man må snakke inden for murene, men det er jo det, man ikke tør, når vi har aktindsigten. Formodningen kommer ikke ud af den blå luft, og derfor bliver der ikke tale om overflytninger.

Til fru Elisabeth Arnold vil jeg sige, at det er da helt korrekt, at i den daglige omgang opstår der – kan man sige – antipati nogle imellem. Og når der opstår antipati nogle imellem, så behøver man ikke at bruge aktindsigt for at finde ud af, at det kommer fra den og den. Så det er da fuldkommen korrekt, men det er jo ikke dækkende for alle sagerne.

Anden næstformand (Henning Grove):

Så går vi videre i ordførerrækken.

Helge Adam Møller (KF):

Når man sad og lyttede til et antal af de korte bemærkninger fra Socialdemokratiets ordfører og fra justitsministeren, der også var oppe at sige noget, så fik man jo nærmest det indtryk, at dette forslag fra De Konservative og Venstre var retssikkerhedsmæssigt fuldstændig uantageligt.

Det var, når man hørte de korte bemærkninger, men det var jo ikke det, justitsministeren og Socialdemokratiets ordfører sagde, for de sagde, at de synes, at der er sket forbedringer vedrørende forholdene i fængslerne, men de ville ikke udelukke, hvis de ikke er store nok, alligevel at gennemføre nøjagtig det, som Venstre og De Konservative foreslår.

Det vil altså sige, at de retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ikke kan være større for hverken De Radikale – justitsministeren dækker jo begge regeringspartier – eller Socialdemokratiet, end at man er villig til at gennemføre dette her, hvis det ikke går helt så godt, som man håber.

Jeg ved godt, at justitsministeren startede med at sige – og det gjorde Socialdemokratiets ordfører også – at nu behandler vi dette her for tredje eller fjerde gang, og det er jo også rigtigt. Og derfor kan det næsten blive den gamle tale, man hiver op af skuffen igen.

Men lad mig minde om, at det er ikke mere end et halvt år siden, vi også havde et forslag, som vi behandlede for tiende år i træk – det var om maskeforbud – og det har man stort set afvist 10 år i træk, men det endte dog trods alt med, at justitsministeren selv fremsatte det.

Så lur mig: Det her har vi selvfølgelig i løbet af få år, for så er man klar over, at dette her gør sikkerheden bedre i fængslerne for både personalet og for de »ordentlige« indsatte.

Socialdemokratiets ordfører, fru Sandy Brinck, startede med at sige, at baggrunden for forslaget fra de borgerlige var at begrænse overfangernes muligheder for at tyrannisere de almindelige fanger.

Nej, det er søreme ikke baggrunden – overhovedet ikke – for det er formålet. Det er formålet at begrænse overfangernes tyranni. Men baggrunden for forslaget er jo til dels det, der står i det forslag, der kom fra et meget stort flertal i Straffelovrådet i december 1996, trykt i betænkningen af 1998.

Lad mig også minde om, at den forrige justitsminister, det var hr. Bjørn Westh, i sin tid nedsatte en arbejdsgruppe om organiseret kriminalitet. Og hvis jeg ikke husker meget galt – jeg har ikke nået at tjekke det, men jeg er næsten helt sikker – så var et af de mange forslag, der kom fra den arbejdsgruppe, nøjagtig det samme som det, vi diskuterer her. Og det, der var interessant ved den arbejdsgruppe, var, at der var repræsentanter for Kriminalforsorgen, der var repræsentanter for politiet, og der var adskillige repræsentanter for Justitsministeriet. Og det var en enig arbejdsgruppe, der også foreslog dette her element, så det kan vel ikke være særlig retssikkerhedsmæssigt betænkeligt.

Lad mig så sige, at formålet er netop at få endnu bedre orden og sikkerhed i danske fængsler. Jeg tvivler ikke på, at det er rigtigt, hvad justitsministeren siger, at det er blevet bedre på baggrund af en række forslag, men er det godt nok?